

Mitt i sjukhusets myllrande vårdmaskineri finns en plats med totalt lugn. Här finns rum för vila, tröst och reflektion. Inom Sjukhuskyrkan samlas företrädare för flera religioner för att ge själen vård. Dag som natt.

TEXT: PIA HELLSING
FOTO: MALIN HOELSTAD

Mellan glädje och sorg

Iena änden av en lång sjukhuskorridor någonstans i mitten av Kvinnokliniken på Karolinska i Solna sprids doften av stearin och tända ljus. Dofthen leder mot Sjukhuskyrkans modesta entré. Väl inne i andaktsrummet infinner sig det lugn och den fridfulla känsla som ofta förknippas med en kyrka. Här finns ett litet altare, en dopfont, en ljusbärare och heliga skrifter för olika religioner. En kyrka i miniformat för en mångfasetterad sjukhusvärld fylld av glädje och sorg.

– På ett sjukhus ställs ofta livet på sin spets och då är det viktigt med ett rum där man kan få vara med sina känslor. Det finns här hos oss, dygnet runt, säger Mona Westerlund Lindberg, präst i Svenska kyrkan och verksam inom Sjukhuskyrkan sedan tio år.

HIT ÄR ALLA PATIENTER. anhöriga och anställda på sjukhuset välkomna när de vill, oavsett om de är troende eller icke troende. Vilken religion de eventuellt tillhör spelar heller ingen roll. Här styr den enskilda människans önskemål.

– Vi är här för att tillgodose de andliga behoven. Jag ser människan som en helhet och det vi gör som en viktig del av vården, säger Mona Westerlund Lindberg.

Idag har hon besök av fader Nuamat Alla Dabbag som är syrisk-ortodox präst från Santa Maria församling i Ten-

sta. Trots att Solna församling är huvudman förmedlas kontakter med alla typer av religioner. Det finns en katolsk, en buddistisk och två muslimska samordnare som ständigt finns tillgängliga för Sjukhuskyrkan. På plats arbetar även Gunilla Vedin Halvardson som är pastor från Missionskyrkan:

– Våra olikheter är en tillgång och vår gemensamma samlade kunskap och erfarenhet är stor. Religionen har liten betydelse när det handlar om att möta människor som söker mening i livet. Det är bara verktygen som ser olika ut, säger hon.

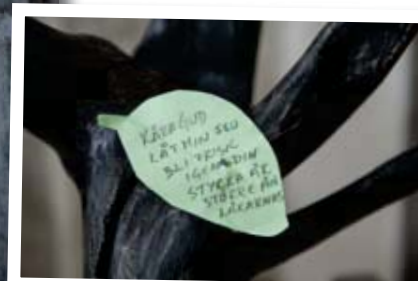
ARBETET HÄR SKILJER sig från en vanlig församling där stor del av tiden går åt till olika gudstjänster. Inom Sjukhuskyrkan tar självård stort utrymme och prästerna delar vardagen med alla på sjukhuset. Det finns beredskap dygnet runt och personalen kan alltid nås via växeln. Det är inte ovanligt med dramatik och nattliga samtal. Då handlar det oftast om att arrangera ett dop för ett svårt sjukt barn. Det kan också vara att närstående vill samlas runt en döende patient eller för att hålla en så kallad "utfärdsbön" efter ett dödsfall. Fader Nuamat Alla Dabbag får ofta genomföra "den sjukes smörjelse" som innebär att patienten smörjs med en helig olja och välsignas med en bön och efterföljande nattvard.

Sjukhuskyrkans uppdrag är att tillgodose det andliga behovet inom alla typer av trosinriktningar. I dag arbetar prästen Mona Westerlund Lindberg från Svenska kyrkan sida vid sida med fader Nuamat Alla Dabbag från den syrisk-ortodoxa kyrkan.

Sjukhuskyrkans symbol är en avhuggen gren där en blomma spirar. Det symboliserar att det sönderbrutna kan bli helt, ur hopplöshet kan liv växa fram. Korset berättar om tro, hopp och kärlek.

Till böneträdet kan vem som vill skriva en bön. Bönen läses sedan upp under andakten som hålls på torsdagar i andaktsrummet.

– Alla är väldigt tacksamma och kysser mina händer när jag kommer, berättar Nuamat Alla Dabbag.

GEMENSAMT FÖR DE olika prästerna är att samtalet och mötet med människor i kris är en stor del av vardagen. Här är varken namn, personnummer eller diagnos viktigt och journaler förs inte. Alla inom Sjukhuskyrkan är experter på att lyssna och har tystnadsplikt.

– Att skapa ett lugn och vara totalt närvarande är det viktigaste när man möter människor. Det är bättre att lyssna och bara vara än att prata själv, berättar Mona och säger också att bönen och de olika ritualerna kan betyda mycket.

Som exempel nämner hon andakten vid ett dödsfall eller en minnesstund för någon kollega som gått bort. Karolinskas medarbetare kan också få samtalsstöd om det hänt något traumatiskt på arbetsplatsen.

Själv hämtar Mona Westerlund Lindberg styrka av sin egen själavårdare men även från all glädje som finns på sjukhuset. Från bebisarna som föds en trappa ned. Från brölloppen då kärleken och inte sjukdom står i fokus.

– Men ledsen, det blir jag ofta. När ett barn dör eller när lidandet blir alltför stort. Sorg, ångest och oro behöver en medmänniskas närhet och närvaro. Det är där vi kan hjälpa till, säger Mona Westerlund Lindberg. ■

Kyrkan i Solna och Huddinge

Sjukhuskyrkans expeditioner i Solna och Huddinge kan nås under kontorstid. Övrig tid via växel. Sammanlagt finns sex präster, två pastorer, två diakoner och två socionomer. Samtliga avlönas av den egna hemförsamlingen. Sjukhuset står för lokaler och kontorsmaterial.

Sjukhuskyrkan ingår i etikrådet och är en del av sjukhusets krisberedskap.

Medarbetare som behöver prata kan boka tid via telefon eller besöka någon av expeditionerna.

Aktiviteter i urval:

- Gudstjänst med nattvard.
- Musikevenemang och aktiviteter kring årets högtider.
- TIKVA – avspänning till musik.
- Taktill massage/beröring till patienter som ett komplement till samtal.
- Samtalsgrupper för föräldrar som förlorat ett barn före eller i samband med förlösning.

■ **LÄS MER PÅ INUTI** om Sjukhuskyrkans aktiviteter